

havns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sige, at han ønskede, at denne Sag maatte komme frem ad Aare, og at vi da maatte stille større Beløb til Raadighed, har jeg opfattet det saaledes, at man i hele Udvalget var enig om, at der ikke var nogen paatrængende Nødvendighed for at foretage dette Arbejde, og at der vilde være Grund til at udsætte det. Der er heller ikke nogen Grund til ad Aare at kræve endnu større Beløb, thi der er jo ingen Tvivl om, at vi ogsaa ad Aare have Brug for at indskrænke os til virkelig fornødne Udgifter. Det er altsaa en Begrundelse, som jeg ikke havde hørt i Udvalget og som derfor kom mig noget uforvarende, da jeg hørte den af det ærede Medlem.

Saa skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem, som er Medforslagsstiller til Forslaget om Bidrag til Aftenskolerne i København. Det ærede Medlem ved jo, at vi ved Skoleloven af 1899 og senere have fastsat Bidraget til Københavns Kommunes Skolevæsen. Det vilde derfor være det eneste naturlige, hvis man mener, at København ikke faar det fornødne Beløb, at man saa gik til at forhøje dette Beløb, og at København sørgede for sit Skolevæsen i enhver Henseende. Jeg antager for øvrigt, at de Beløb, som ere tilstaaede Københavns Skolevæsen, ere saa store, som det til de forskellige Tider har været fuldt forsvarligt at yde. Jeg kan ikke nægte, at det undrede mig noget navnlig at finde det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) mellem Forslagsstillerne til dette Forslag.

Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) talte om en Fortsættelsesskole, talte om, at vi skulde have en Tvangsskole for de unge mellem 14 og 20 Aar, idet han sagde: Hvad gøre vi her i Landet for Ungdommen, og kunne vi være det bekendt? I Forhold til andre Lande, hvad gøre saa vi for vor Ungdom? — saa er der ingen Tvivl om, at dette er et Spørgsmaal af den allerstørste Betydning. Og det kan meget godt være, at vi ikke her i Landet gøre det for Ungdommen, som vi kunne og skulle. Det er meget muligt, men jeg vil dog hævde, at vi her i Landet gøre umaadelig meget for at oplyse og dygtiggøre Ungdommen. Og jeg tror, at vi i saa Henseende yde Bidrag fra Statens og Samfundets Side i et Omfang, saa det fuldt ud staar Maal med, hvad man yder i noget som helst andet Lnd.

Naa der tales om — og det sagde

ogsaa det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) —, at Aftenskolerne ikke kunne have den Betydning, som de egentlig burde have, fordi Ungdommen kom træet og sløv efter Dagens Arbejde til disse Skoler, vil jeg dog her gøre opmærksom paa, at det maa jo dog være Tilfældet i en langt ringere Grad, end det tidligere har været. Det Arbejde, som nu kræves ude paa Landet, er jo ikke i den Grad legemligt opslidende som det, der krævedes for en Del Aar siden. De Maskiner og Redskaber, man nu efterhaanden har faaet, have taget den tungeste Del af Arbejdet bort derude, ligesom Arbejdstiden er bleven betydeligt indskrænket og er langt kortere, end den tidligere har været. Jeg kan derfor ikke tro, at Forholdet paa nogen Maade kan være et saadant, at de unge ikke kunne møde friske til den Undervisning, som gives i Aftenskolerne, men at det virkelig skulde være Tilfældet, at de ere sløve og trætte af det lange Dag-arbejde. Jeg tror, at det er begrundet noget i Ukendskab til, hvordan Forholdene i Virkeligheden ere ude paa Landet. Det kan jo heller ikke nægtes, at en saadan tvungen Undervisning vil koste overordentlig store Beløb, og jeg tvivler noget om, at det er det rette Øjeblik til at tage saadanne Opgaver op. Jeg tror ogsaa, at det er langt sundere og rigtigere at søge at fremme hele dette Spørgsmaal ad den Vej, som den højtærede Kultusminister anviste.

Jeg skal saa blot til Slutning sige et Par Ord om Universitetsbevillingen. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Moltesen) siger, at hvis vi stryge de 8,000 Kr., slaa vi hele denne Bevægelse ihjel. Jeg kan nu alligevel ikke tro, at det ærede Medlem føler sig overbevist derom. Hvis der i hele denne Bevægelse er nogen Livskraft, maa disse Penge ogsaa ad anden Vej kunne bringes til Veje. Rundt om i vore Forsamlingshuse afholdes der oplysende og belærende Foredrag, som koste mange, mange flere Penge, og som der aldrig fra Statens Side er ydet en eneste Øre til. De have selv baade rejst deres Forsamlingshuse og selv bekostet alt, hvad Driften af og Foredragene i disse Forsamlingshuse koste, saa det er ganske anderledes store Beløb, der her er Tale om, og naar det kan opretholdes, det kan udvides, og det kan man blive ved at arbejde med — saa skulde det, at man stryger en Bevilling her paa 8,000 Kr., kunne slaa hele dette Foretagende ihjel! Saa har Be-